

In de gloria!

Alida Groeneveld

Om de week kom ik bij Jannie, een ernstig meervoudig gehandicapte vrouw van 55 jaar die nauwelijks kan praten. Ze loopt vaak onrustig rond in de woonkamer. Mijn bezoek vindt plaats op haar eigen kamer. Als ik daar met haar naartoe ga om te zingen, wil ze nog wel eens even op een stoel zitten. Voor de duur van mijn korte bezoek is ze dan iets minder opgejaagd, zo lijkt het. Tijdens mijn bezoek werk ik een vast repertoire af: bekende nummers uit onze geloofsgemeenschap, oud-Hollandse liedjes en muziek met gebaren en bewegingen. Ik nodig haar voorzichtig uit om mee te doen.

Ik ken Jannie nog niet zolang en krijg soms niet goed hoogte van wat ze leuk vindt of niet. De ene keer lukt het om even contact te krijgen, dan pakt zij mijn hand en kijkt mij indringend aan. Bij een volgend bezoek komt er niets van terecht. Jannie kan niet praten, heel af en toe zegt ze een eenlettergrepig woord als 'bah', 'goed' of 'klaar'. Begeleiders op de woning weten ook lang niet altijd wat maakt dat Jannie in een goed humeur is en niet zo onrustig. Het blijft aftasten en proberen, van uur tot uur, van dag tot dag. Muziek doet het meestal verrassend goed, maar zeker weten doe je dat nooit.

Zo anders gaat het bij mijn laatste bezoek. Jannie staat mij bij de deur van de woning al op te wachten, nadat de begeleiding haar heeft verteld dat ik weer op bezoek kom. In de gang, op weg naar haar kamer, zingt ze al: 'In de gloria ...!' Jannie is de week ervoor jarig geweest, zegt de begeleider. Ik kies ervoor aan te sluiten bij Jannie's muzikale initiatief, schuif mijn vaste routine terzijde en begin deze keer met het zingen van 'Lang zal ze leven'. Tot mijn verrassing zingt Jannie mee en gooit ze, als we bij 'Hieperdepiep: hoera!' aangekomen zijn, haar beide armen in de lucht. Ik vervolg met het zingen van 'Twee violen, en een trommel en een fluit' en 'Er is er een jarig'. Jannie blijft aandachtig naar mij kijken en luisteren. Ik zing de vaste nummers van onze geloofsgemeenschap en sluit af met nogmaals 'Lang zal ze leven'. Opnieuw zingt Jannie met haar hele lijf mee: 'In de gloria!'

En ten slotte zegt ze: 'Klaar!' En dan is het ook klaar. Ik pak mijn tas en loop terug naar de woonkamer. Jannie is mij al op een drafje voorgegaan. Ik vertel de begeleiders over mijn ervaring en dat wij samen zoveel plezier hebben gehad. Waarom dit vandaag werkte, weet niemand. We aanvaarden dankbaar dit moment, met Jannie. In de gloria!

Drs. A. Groeneveld is geestelijk verzorger bij zorginstelling 's Heeren Loo en redactielid van dit tijdschrift. E-mail: alida.groeneveld@sheerenloo.nl.